

KANAL - NYT

Nr. 17

Efterår og jul 2021 - sektion 1

Kanal-Nyt nr. 17 - 2021

Redigeret af Bente og Finn Carpentier, Marcussens Bro 4.

Jul i september

Der er noget, der tyder på, at coronapandemien har mistet pusten - eller er vi bare blevet mere tolerante over for den? Væk er den nemlig ikke, *tværtimod*. Alligevel kan vi bedre i dag end tidligere så småt begynde at se fremad og komme videre med alt det, vi gerne vil, uden at vi hele tiden skal tilpasse os en modbydelig sygdoms hærgen.

Eet er dog helt sikkert: coronaen har trukket lange spor, hvad ikke mindst det lidt morsomme forsidebillede på dette aktuelle nummer af Kanal Nyt vidner om.

Det er Poul, der er på vej til at stille an til julefrokost - men det var jo ikke jul, på det tidspunkt, hvor Poul skulle til at sætte træ i fod, tænker vi. Tværtimod var det en stille efterårsdag, lørdag den 11. september 2021, hvor solen skinnede, og det var varmt i vejret. Men nu skulle det være.

- Julen 2020 gik ligesom lidt i vasket. Her i huset lå Bente og jeg syge af corona. Familiesammenkomster og julefester blev aflyst hos os og hos andre. Julens gudstjenester med. Det var mørke og triste dage uden nogen særlig julestemning.

Også hos Ruth og Poul i nummer 9 satte situationen sig sit præg. Familiejule-frokosten 2020 måtte aflyses - eller udsættes, om I vil.

Nu så man frem mod påske og var klar til at byde til julegilde med måneders forsinkelse, men heller ikke det kom til at fungere. Coronaen var der stadig. Atter engang måtte julefrokosten udsættes. Næste stop i kalenderen blev lørdag den 11. september 2021, og den dag blev der julefrokost i den lille familie med juletræ og julespil og megen julehygge.

Jo, ting kan lade sig gøre, hvis man bare tør.

Fra sædvanlig velunderrettet kilde forlyder det i øvrigt, at dagen blev rigtig god - og nu man er i træning, er det godt, at der ikke er så længe til næste omgang jul.

God fornøjelse - *også med den* - og tak til Axel for billede og til Poul, der fortalte historien.

Finn Carpentier

Den morgen da vinteren kom - januar 2021

I Ouverture til samlingen *"Trækfuglene"* skriver Steen Steensen Blicher sådan:

*Det er hvidt herude:
Kyndelmisse slaar sin Knude
Overmaade hvas og haard -
Hvidt forneden, hvidt foroven,
Puddret tykt staar Træ i Skoven,
Som udi min Abildgaard.*

Ak ja. Det var dengang - og der var altså mere vinter, *"da vi var børn"*, end der er i dag. Tænk at skulle vokse op uden at have set sne. Det er lidt trist, selvom det er nemmere med regn. Som min gamle lærermester sagde det *"regnen kan selv løbe væk, sneen skal skovles"*.

En sjælden gæst er sneen blevet, og når vinteren alligevel nu og da kommer på besøg, skal man være hurtig med fotografiapparatet.

Jeg nåede lidt hin januar morgen for nu snart et år siden. En kort gåtur rundt på Broen, og så var der kommet lidt i kassen. Jeg kunne have ønsket mere, men det var en kamp mod elementernes gøren og laden.

Nyd billederne, hvis I synes, og tænk på, at det er den tid, der nu atter står for, og hvem véd? Måske får vi hvid jul i år!

Finn Carpentier

En vinterblomst

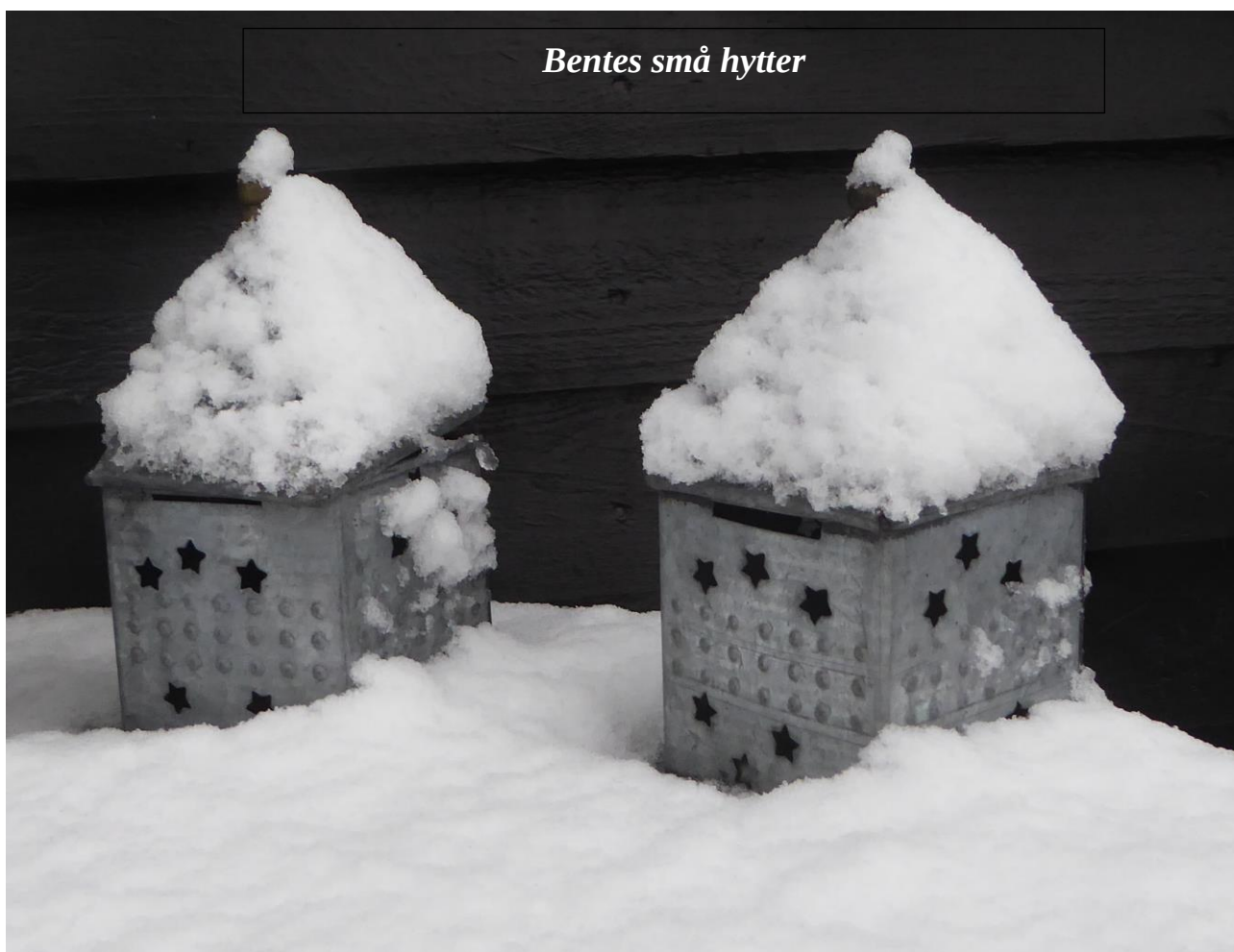
Så smukt kan det også se ud her på Marcussens Bro

Jomfruelig sne på Marcussens Bro

Bentes små hytter

Sankt Hans på Marcussens Bro 2021

Finns båltale i let revideret udgave

Det er *Sankt Hans* i dag, Midsommer, selvom det var i mandags den 21. juni, vi havde årets længste dag.

Sankt Hans forbinder vi vist alle sammen med ild og med at tænde bål, en tradition, der går meget langt tilbage i tiden som stedet, hvor man kommer i forbindelse med det *overjordiske* eller med det *underjordiske*. Tænk bare på offerbålet eller tænk på en tidligere tids tale om Helvedes flammer.

Der sker virkelig noget, hvor ilden blusser. Den betyder noget ganske særligt i menneskers liv.

Ilden er ødelæggende - som det fortælles i den roman¹, jeg er i gang med at læse lige nu. Der berettes her fra Københavns brand tilbage i 1728, hvor ikke mindre end 1500 københavnske huse nedbrændte og mindst 8000 mennesker blev hjemløse vel at mærke i et København væsentlig mindre end den by, vi kender.

¹Hanne Reintoft: *Last og brast*.

Jo, ild er ødelæggende og destruktiv - men ild kan også være skabende og givende. Rensende. Tænk bare på Middelalderens *skærs-ild*, der jo netop betegner og henviser til ildens rensende funktion.

Og så må vi ikke glemme, at man med passende mellemrum for eksempel brænder hedelyngen af for at skabe plads og gode forhold for lyngen og for at forhindre, at lyngbakkerne springer i skov.

Jo, ilden har mere end én side.

Hos os er ilden på en ejendommelig måde blevet knyttet til *Sankt Hans* og dermed til årets toppunkt med de lange dage og de lyse nætter.

Sankt Hans er en brydningstid, hvor så mange kræfter er på spil - også kræfter fra tilværelsens mørke side, og det er i den sammenhæng, at ilden og bålet får en særlig rolle.

De gode kræfter trues af de mørke. Derfor må man træde op mod de mørke, og det er det, der sker med bålet. Ildens lys og varme jager det onde og mørket på flugt og er derved med til at skabe gode kår for livets fremtid.

Derfor er det jo også en heks, vi sætter i bålets top og ikke den gode fe, som vi husker hende fra for eksempel eventyret ”*Tornerose*”. Det er det onde eller det mørke, der skal holdes på plads, mens alt det gode gerne må gå sin frie gang - også i midsommernatten. Et fænomen, vi kender fra traditionerne om de forskellige forsamlinger ved en række forskellige helligkilder netop ved *Sankt Hans*, hvor også livets gode kræfter er særlig magtfulde.

Sankt Hans er en brydningstid, hvor vi lærer, at livet er en skrøbelig størrelse, og at vi skal passe godt på det, hvis vi vil bevare det. Derfor fortælles det jo også særligt ved *Sankt Hans*, at vi skal gøre, hvad vi kan, for at holde det, der truer livet, på plads.

For os her på *Marcussens Bro* betyder det konkret, at vi skal give rum for hinanden, og i stedet for at ødelægge det, vi er fælles om, arbejde med på hinandens glæde. Her bliver det i en helt særlig grad sandt, hvad en kendt teolog engang fik sagt på denne måde: ”*Du holder dit medmenneskes liv i din hånd*”!

Jeg véd det ikke, men tanken strejfer mig, om det måske er det udsagn, der ligger bag ordene i dette lille digt af Piet Hein - og lad så de ord blive de sidste her i dag:

*Du skal plante et træ.
Du skal gøre en gerning
som lever, når du går i knæ,
en ting som skal vare
og være til lykke og læ.*

*Du skal åbne dit jeg.
Du skal blive eet eneste trin
på en videre vej.
Du skal være et led i en lod
som når ud over dig.*

*Du skal blomstre og dræ.
Dine frugter skal mætte
om så kun det simpleste kræ.
Du har del i en fremtid.
For den skal du plante et træ.*

Du skal plante et træ - om du så får glæde af træets skygge eller frugter, er uden betydning.

Du skal plante et træ til glæde for alle de andre!

Glædelig *Sankt Hans*. Glædelig sommer - og tak, fordi I lyttede.

Finn Carpentier

Arbejdsdag på Broen

Fredag den 17. september var der igen inviteret til fælles arbejdsdag på Broen, og som sædvanligt var der mødt mange. En god tradition, som de fleste heldigvis bakker op om, og som jo også er en anledning til at mødes i plenum, snakke og hygge.

Evan i færd med at give retningslinier for dagen

Poul i gang med at fjerne de gamle lamper

Denne gang blev dagen dog nok lidt anderledes end oprindeligt tænkt. Vejret var simpelthen ikke med os. Det regnede hele dagen mere eller mindre kraftigt, og det begrænsede det meste udendørs arbejde.

Til gengæld kunne der arbejdes inden døre, og den mulighed blev flittigt benyttet.

Den store garagehal blev simpelthen gennemgået "fra a til z", som det hedder. Gamle lysarmaturer med tilbehør blev fjernet, gulvet blev støvsuget og fejet i et par omgange. Der blev fundet skruer og søm på gulvet i rigeligt omfang - og den slags er ikke det bedste at få op i bilens dæk. Derfor

valgte vi at gå grundigt til værks. Det tog det meste af arbejdsdagen, men tiden var godt givet ud.

Da først det var på plads, kunne kronen sættes på værket. Det var overladt til Evan, der med sædvanligt overblik opmalede alle de gule striber i garagen, så de enkelte parkeringsbåse nu atter engang er tydeligt markerede.

Det var indendørs.

Ude kunne vi møde Inge og Margit i færd med at klippe efeu og andet godt ind mod naboen mod øst. Det ser rigtig fint ud, men en lidt træls proces.

Henning benyttede det våde vejr til at vaske garageportene i vestområdet, så de nu fremstår renskurede og velholdte.

Inge og Margit i fuld gang med at klippe, luge og beskære

Henning klar med vandslangen - portene skal gøres rene!!!

Drabeligt ser det ud - uff!

En våd omgang

- men alligevel plads
til et smil! Godt gået!

Og så må vi ikke glemme, at stregerne mellem
de enkelte parkeringsbåse i den store garage
også blev ny-markeret på arbejdsdagen. Jo, der
er meget at se til og tage sig af!

Ålegildet, som glippede

for Bente og mig

Torsdag den 28. oktober var der atter engang budt til ålegilde på Marcussens Bro, og igen var det ihærdige medbeboere, der stod for arrangementet.

Desværre for både Bente og mig gik vi glip af aftenen. Vi kunne simpelthen ikke få det passet ind i et tæt program, men fra sædvanlig velunderrettet kilde forlyder det, at det blev en fin aften - og at ålene var ekstra gode i år. Og der var rigeligt af dem.

Der var deltagelse af cirka 20 beboere inklusive take-away-deltagelse, og det var sådan set godt nok i betragtning af, at flere har faste aftaler på en torsdag aften. Måske var det derfor, at der efterfølgende nærmest blev udstedt garanti for, at næste års ålegilde ikke vil blive lagt på en torsdag.

Vi krydser fingre og gerne også en efterårsdag i kalenderen for 2022.

- I øvrigt mødte jeg Evan et par dage senere, der gjorde mig opmærksom på en sæl, der svømmede i vandkanten ikke særligt langt ude fra kysten. Det gav anledning til at spørge, om man måtte fange sæl. Tænk at krydre en åleaften med vel tilberedt sælkød. Jeg har smagt sæl engang, men jeg kan ikke huske, hvordan det smagte og slet ikke, om jeg kunne lide det. Blot en tanke, og måske skal det blive ved tanken

Tak til jer, der trak åle-læsset og sørgede for en god aften for deltagerne.

Finn Carpentier

Vores helt private sæl

Velkommen

- på Marcussens Bro!

Atter engang kan vi byde "*velkommen*" til en ny beboer på skønne Marcussens Bro. Nummer 18 er atter beboet. Det er Ketty Marie Pedersen fra Veddum, der er flyttet ind, og som efter eget udsagn befinder sig utrolig godt på stedet.

Ketty stammer fra Skelund, hvor hun levede sine første år, indtil hun - *efter at have forladt folkeskolen* - flyttede til Hadsund, hvor hun havde fået plads som "*ung pige i huset*", som det hed dengang.

Det gik der et par år med, indtil hun sammen med Kristian flyttede til Aalborg. På det tidspunkt var Kristian færdigudlært som murer, og de unge havde lyst til at prøve kræfter med verden "*udenfor*". Det blev til 4½ år i den nordjyske hovedstad, inden de atter vendte tilbage til det gammelkendte og trygge - mellem linierne og med et glimt i øjet sagde Ketty, at det aldrig rigtig blev dem at bo i storbyen.

Undervejs var Ketty og Kristian blevet gift, og tanken om børn begyndte at trænge sig på, og "*børnene skulle bestemt ikke vokse op i Aalborg*".

Veddum kaldte, og her købte de det hus, som Ketty netop er fraflyttet for at flytte ind på Marcussens Bro. I huset, hvor der før i tiden blandt andet har været bageri, havde Ketty forretningen "*Kettys trikotage*". Det var dengang, hvor der stadig var et levende liv i de mindre landsbyer. En god forretning havde Ketty. Et sted, hvor man kunne købe alt, som havde med trikotage at gøre - og vist også lidt mere.

Sidste efterår mistede Ketty sin mand igennem næsten 60 år, Kristian, og det tvang hende til at tænke nyt. Huset var/er rigelig stort til én person, og det er nu sat til salg. Årene i Veddum er overstået, og et nyt kapitel kan så småt tage sin begyndelse med basis her på Marcussens Bro.

Vi byder velkommen til dig Ketty og glæder os til at have dig med i fællesskabet her igennem de næste mange år.

Finn Carpentier

En velkomst mere

Også i nummer 23 er der kommet nye beboere siden sidste nummer af Kanal nyt.

Det er Tina og Michael Green, der flyttede ind omkring den 1. oktober, og som siden har haft travlt med at bringe lejligheden derhen, hvor de gerne vil have det.

En dejlig bolig er det blevet til med lyse lofter og vægge.

Tina og Michael overtog lejligheden efter Linda og Villy, som i løbet af september måned flyttede til Randers ind i en nybygget lejlighed i eet plan. Al mulig held og lykke til dem. Vi kan kun ønske, at de bliver glade og tilfredse i de nye omgivelser.

Tina og Michael kommer nordfra. I første omgang fra Jernbanegade, hvor de har boet i de seneste fem år. Før da var det Sejlflod, der dannede ramme om deres hverdag. Tina er født og opvokset i Sejlflod, og efter en kort afvigelse til Aalborg, hvor hun mødte Michael, stiftede hun og han hjem og familie i Sejlflod.

Tina er oprindelig udlært teknisk tegner, men var i sine seneste aktive år på arbejdsmarkedet ansat som dagplejemor, indtil hun gik på pension, og familien flyttede til Hadsund for at være tættere på en datter, der nu er bosat i Glerup.

Michael er oprindelig udlært murer, men har igennem livet arbejdet med en lang række forskellige ting, indtil han for nu mere end 15 år siden blev ansat som portmontør ved Novoferm, der har hovedsæde i Odense.

Novoferm leverer og monterer porte af vist alle mulige typer og over hele landet, hvilket betyder, at Michael stundom er væk flere døgn ad gangen.

Velkommen skal I begge være her på Marcussens Bro.

Vi glæder os til at lære jer at kende.

Finn Carpentier

*Der stander et hus i vort høje Nord,
indviet Gud Faders Enbårne;
der springer en kilde, der dækkes et bord,
der kimes til højtid fra tårne.*

Snart er det jul igen med alt, hvad det betyder i hver enkelt familie. Her i huset glæder vi os og ser frem til gode timer i dén lille familie, der er blevet vores.

Jeg (Finn) skal som sædvanligt arbejde det meste af julen og har 3 gudstjenester juleaften, hvor der, som det udtrykkes i salmeverset, "kimes til højtid fra tårne". Skulle nogen have tid og lyst er I velkommen. Gudstjenesterne ligger sådan:

Torup klokken 14.00.

Siem klokken 15.00.

St. Brøndum klokken 16.00.

Glædelig jul til jer alle og godt nytår.

KANAL-NYT nr. 17 - efterår / jul 2021 er nu færdigt. Vi håber, bladet må være jer til glæde. På grund af det overvældende store materiale i forbindelse med fornyelsen af kanalområdet udkommer bladet denne gang i to sektioner, som bliver sendt i to separate mail.

Som aftalt bliver bladet "*omdelt*" digitalt og vil være tilgængeligt på Marcussens Bros hjemmeside.

Næste nummer af KANAL-NYT udkommer til sommer 2022. **Deadline** for indlæg til bladet er mandag 9. maj 2022

Tak for denne gang - og husk så, at vi alle har et ansvar for, at Marcussens Bro fortsat må være et godt sted at bo.

Bente og Finn Carpentier